Kodowanie i szyfrowanie

Sieci komputerowe Wykład 11

Marcin Bieńkowski

Kodowanie

Kody

Do przesyłanych wiadomości dodajemy dodatkowe bity kontrolne.

- * Kody detekcyjne: pozwalają wykryć niektóre przekłamania transmisji.
- * Kody korekcyjne: pozwalają wykryć i poprawić niektóre przekłamania transmisji.

Skąd się biorą błędy?

Najczęściej: błędy w warstwie fizycznej (bity → analogowy sygnał → bity), bo analogowy sygnał dociera zniekształcony.

- Przekłamania niektórych bitów.
- Przekłamanie ciągu bitów.
- * Zgubienie niektórych bitów (rzadziej: wstawienie nieistniejących).

 Rzadziej: błędy urządzeń końcowych lub pośrednich (wadliwy RAM, błędy w oprogramowaniu).

Kody detekcyjne

- Sumy kontrolne
 - proste sumy
 - + kody CRC

Kody MAC

Proste sumy kontrolne

- Najprostszy wariant kodów detekcyjnych.
- Dodajemy do siebie (16/32-bitowe) słowa w przesyłanej wiadomości
 - * Warianty: przeniesienia, negowanie bitów, ...
 - * Nie wykrywają zamian słów.

- * Efektywnie obliczane przez CPU.
- * Stosowane w warstwie sieciowej (IP) i transportowej (TCP/UDP).

Sumy kontrolne: bit parzystości

- Prosty wariant sumy kontrolnej.
- Do wiadomości doklejamy dodatkowy bit, ustawiony tak, aby liczba ustawionych bitów w całości była parzysta.
- Wykrywa przekłamania nieparzystej liczby bitów.

Kody CRC (Cyclic Redundancy Check)

- * Oparte na dzieleniu w pierścieniu wielomianów nad ciałem F_2 (zbiór $\{0, 1\}$ z działaniami modulo 2).
- Efektywnie obliczane sprzętowo.
- Stosowane w warstwie łącza danych.

Niech
$$A(x) = x^{10} + x^8 + x^3$$
 oraz $B(x) = x^3 + x^2 + 1$.

Niech
$$A(x) = x^{10} + x^8 + x^3$$
 oraz $B(x) = x^3 + x^2 + 1$.

Niech
$$A(x) = x^{10} + x^8 + x^3$$
 oraz $B(x) = x^3 + x^2 + 1$.

Wtedy:

* **Dodawanie:** $A(x) + B(x) = x^{10} + x^8 + x^2 + 1$.

Niech
$$A(x) = x^{10} + x^8 + x^3$$
 oraz $B(x) = x^3 + x^2 + 1$.

- * **Dodawanie:** $A(x) + B(x) = x^{10} + x^8 + x^2 + 1$.
- * Odejmowanie: $B(x) + B(x) \equiv 0$, a zatem B(x) = -B(x) i stąd A(x) B(x) = A(x) + B(x).

Niech
$$A(x) = x^{10} + x^8 + x^3$$
 oraz $B(x) = x^3 + x^2 + 1$.

- * **Dodawanie:** $A(x) + B(x) = x^{10} + x^8 + x^2 + 1$.
- * Odejmowanie: $B(x) + B(x) \equiv 0$, a zatem B(x) = -B(x) i stąd A(x) B(x) = A(x) + B(x).
- * **Mnożenie:** jak zwykłe wielomiany, ale współczynniki są z F_2 . Przykładowo: $(x+1) \cdot (x+1) = x^2 + x + x + 1 = x^2 + 1$.

Niech
$$A(x) = x^{10} + x^8 + x^3$$
 oraz $B(x) = x^3 + x^2 + 1$.

- * **Dodawanie:** $A(x) + B(x) = x^{10} + x^8 + x^2 + 1$.
- * Odejmowanie: $B(x) + B(x) \equiv 0$, a zatem B(x) = -B(x) i stąd A(x) B(x) = A(x) + B(x).
- * **Mnożenie:** jak zwykłe wielomiany, ale współczynniki są z F_2 . Przykładowo: $(x+1) \cdot (x+1) = x^2 + x + x + 1 = x^2 + 1$.
- * **Dzielenie z resztą:** Niech $B(x) \neq 0$ i $k = \operatorname{st}(B)$. Istnieje dokładnie jedna para Q(x) i R(x), taka że $A(x) = Q(x) \cdot B(x) + R(x)$ oraz $\operatorname{st}(R) \leq k-1$.

Niech $A(x) = x^{10} + x^8 + x^3$ oraz $B(x) = x^3 + x^2 + 1$.

- * **Dodawanie:** $A(x) + B(x) = x^{10} + x^8 + x^2 + 1$.
- * Odejmowanie: $B(x) + B(x) \equiv 0$, a zatem B(x) = -B(x) i stąd A(x) B(x) = A(x) + B(x).
- * **Mnożenie:** jak zwykłe wielomiany, ale współczynniki są z F_2 . Przykładowo: $(x+1) \cdot (x+1) = x^2 + x + x + 1 = x^2 + 1$.
- * **Dzielenie z resztą:** Niech $B(x) \neq 0$ i $k = \operatorname{st}(B)$. Istnieje dokładnie jedna para Q(x) i R(x), taka że $A(x) = Q(x) \cdot B(x) + R(x)$ oraz $\operatorname{st}(R) \leq k-1$.
 - Przykładowo: $A(x) = (x^7 + x^6 + x^4) \cdot B(x) + x$.

Wielomiany vs. ciągi bitów

Ciąg bitów $m \Leftrightarrow$ wielomian M(x)

*
$$m = 10100001 \iff M(x) = x^7 + x^5 + x^0$$

$$\Rightarrow$$
 $S = 101 \Leftrightarrow S(x) = x^2 + x^0$

Wielomiany vs. ciągi bitów

Ciąg bitów $m \Leftrightarrow$ wielomian M(x)

*
$$m = 10100001 \iff M(x) = x^7 + x^5 + x^0$$

$$\Rightarrow$$
 $S = 101 \Leftrightarrow S(x) = x^2 + x^0$

*
$$b = m\#s = 10100001101 \iff B(x) = (x^7 + x^5 + x^0) \cdot x^3 + (x^2 + x^0)$$

= $M(x) \cdot x^3 + Q(x)$

konkatenacja napisów

3 = st(S)

CRC

Ustalamy r i wielomian G(x) stopnia r (znany nadawcy i odbiorcy).

* W Ethernecie: r = 32, $G(x) = x^{32} + x^{26} + x^{23} + x^{22} + x^{16} + x^{12} + x^{11} + x^{10} + x^{8} + x^{7} + x^{5} + x^{4} + x^{2} + x^{1} + 1$.

CRC

Ustalamy r i wielomian G(x) stopnia r (znany nadawcy i odbiorcy).

* W Ethernecie: r = 32, $G(x) = x^{32} + x^{26} + x^{23} + x^{22} + x^{16} + x^{12} + x^{11} + x^{10} + x^8 + x^7 + x^5 + x^4 + x^2 + x^1 + 1$.

Generowanie *r*-bitowej sumy kontrolnej *s*:

- * Mamy wiadomość m \leftrightarrow M(x).
- * Wysyłamy ciąg $b = m\#s \Leftrightarrow B(x) = x^r \cdot M(x) + S(x)$, gdzie s wybieramy tak, żeby B(x) był podzielny przez G(x).

CRC

Ustalamy r i wielomian G(x) stopnia r (znany nadawcy i odbiorcy).

* W Ethernecie: r = 32, $G(x) = x^{32} + x^{26} + x^{23} + x^{22} + x^{16} + x^{12} + x^{11} + x^{10} + x^8 + x^7 + x^5 + x^4 + x^2 + x^1 + 1$.

Generowanie *r*-bitowej sumy kontrolnej *s*:

- * Mamy wiadomość m \leftrightarrow M(x).
- * Wysyłamy ciąg $b = m\#s \Leftrightarrow B(x) = x^r \cdot M(x) + S(x)$, gdzie s wybieramy tak, żeby B(x) był podzielny przez G(x).

Odbiorca otrzymuje $b' \Leftrightarrow B'(x)$

- * Odbiorca sprawdza, czy $G(x) \mid B'(x)$.
 - Nie → musiało wystąpić przekłamanie.
 - ◆ Tak → zakładamy, że dane zostały przesłane poprawnie.

Jak znaleźć S(x) stopnia ≤ r-1, takie aby G(x) | $x^r \cdot M(x) + S(x)$?

Bo chcemy, żeby s miało r bitów

Jak znaleźć S(x) stopnia ≤ r-1, takie aby G(x) | $x^r \cdot M(x) + S(x)$?

Bo chcemy, żeby s miało r bitów

Jak znaleźć S(x) stopnia ≤ r-1, takie aby G(x) | $x^r \cdot M(x) + S(x)$?

* Dzielimy $x^r \cdot M(x)$ przez G(x): $x^r \cdot M(x) = Q(x) \cdot G(x) + R(x)$, gdzie $st(R) \le r-1$

Bo chcemy, żeby s miało r bitów

Jak znaleźć S(x) stopnia ≤ r-1, takie aby G(x) | $x^r \cdot M(x) + S(x)$?

- * Dzielimy $x^r \cdot M(x)$ przez G(x): $x^r \cdot M(x) = Q(x) \cdot G(x) + R(x)$, gdzie st $(R) \le r-1$
- * Cheemy $G(x) \mid x^r \cdot M(x) + S(x)$ $\Leftrightarrow G(x) \mid Q(x) \cdot G(x) + R(x) + S(x)$ $\Leftrightarrow G(x) \mid R(x) + S(x)$

Bo chcemy, żeby s miało r bitów

Jak znaleźć S(x) stopnia ≤ r-1, takie aby G(x) | $x^r \cdot M(x) + S(x)$?

- * Dzielimy $x^r \cdot M(x)$ przez G(x): $x^r \cdot M(x) = Q(x) \cdot G(x) + R(x)$, gdzie $st(R) \le r-1$
- * Cheemy $G(x) \mid x^r \cdot M(x) + S(x)$ $\Leftrightarrow G(x) \mid Q(x) \cdot G(x) + R(x) + S(x)$ $\Leftrightarrow G(x) \mid R(x) + S(x)$
- * Ale $st(R + S) \le r-1$ oraz st(G) = r. A zatem, $R(x) + S(x) \equiv 0$, czyli S(x) = R(x).

Bo chcemy, żeby s miało r bitów

Jak znaleźć S(x) stopnia ≤ r-1, takie aby G(x) | $x^r \cdot M(x) + S(x)$?

- * Dzielimy $x^r \cdot M(x)$ przez G(x): $x^r \cdot M(x) = Q(x) \cdot G(x) + R(x)$, gdzie $st(R) \le r-1$
- * Cheemy $G(x) \mid x^r \cdot M(x) + S(x)$ $\Leftrightarrow G(x) \mid Q(x) \cdot G(x) + R(x) + S(x)$ $\Leftrightarrow G(x) \mid R(x) + S(x)$
- * Ale $st(R + S) \le r-1$ oraz st(G) = r. A zatem, $R(x) + S(x) \equiv 0$, czyli S(x) = R(x).

Istnieje dokładnie jedno żądane S(x).

Przykład obliczania sumy kontrolnej

Przykład dla $G(x) = x^3 + x^2 + 1$.

- * Chcemy wysłać wiadomość m = $10100001 \leftrightarrow x^7 + x^5 + 1$.
- * Dzielimy $x^r \cdot M(x) = x^{10} + x^8 + x^3$ przez G(x), otrzymując $x^r \cdot M(x) = (x^7 + x^6 + x^4) \cdot G(x) + x$, tzn. S(x) = x.
- * Suma kontrolna s powinna mieć st(G) = 3 bity, czyli s = 010.

Wykrywanie błędów transmisji

- * Nadawca wysyła $b \leftrightarrow B(x)$.
- * Odbiorca otrzymuje $b' \leftrightarrow B'(x) = B(x) + E(x)$.

Wykrywanie błędów transmisji

Zakładamy, że |b| = |b'|

- * Nadawca wysyła $b \Leftrightarrow B(x)$.
- * Odbiorca otrzymuje $b' \leftrightarrow B'(x) = B(x) + E(x)$.

Wykrywanie błędów transmisji

Zakładamy, że |b| = |b'|

- * Nadawca wysyła $b \Leftrightarrow B(x)$.
- * Odbiorca otrzymuje $b' \Leftrightarrow B'(x) = B(x) + E(x)$.
- * Odbiorca sprawdza, czy $G(x) \mid B'(x)$.
- * Przekłamanie wykryte gdy $G(x) + B'(x) \Leftrightarrow G(x) + E(x)$.
- Jakie typy błędów zostaną wykryte?

- * Niech j = pozycja ostatniego błędnego bitu. Wtedy $E(x) = x^{j+4} + x^{j+3} + x^{j+2} + x^{j+1} + x^j = x^j \cdot (x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1)$
- * Pokażemy, że $G(x) \nmid E(x)$.

- * Niech j = pozycja ostatniego błędnego bitu. Wtedy $E(x) = x^{j+4} + x^{j+3} + x^{j+2} + x^{j+1} + x^j = x^j \cdot (x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1)$
- * Pokażemy, że G(x) + E(x).

(1)
$$G(x) \nmid (x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1),$$

bo $(x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1) = x^2 \cdot G(x) + (x + 1).$

- * Niech j = pozycja ostatniego błędnego bitu. Wtedy $E(x) = x^{j+4} + x^{j+3} + x^{j+2} + x^{j+1} + x^j = x^j \cdot (x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1)$
- * Pokażemy, że $G(x) \nmid E(x)$.
 - (1) $G(x) \nmid (x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1),$ bo $(x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1) = x^2 \cdot G(x) + (x + 1).$
 - (2) G(x) jest względnie pierwsze z x^j , bo nie mają wspólnych dzielników innych niż 1.

- * Niech j = pozycja ostatniego błędnego bitu. Wtedy $E(x) = x^{j+4} + x^{j+3} + x^{j+2} + x^{j+1} + x^j = x^j \cdot (x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1)$
- * Pokażemy, że G(x) + E(x).
 - (1) $G(x) \nmid (x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1),$ bo $(x^4 + x^3 + x^2 + x^1 + 1) = x^2 \cdot G(x) + (x + 1).$
 - (2) G(x) jest względnie pierwsze z x^j , bo nie mają wspólnych dzielników innych niż 1.

$$(1) + (2) \Rightarrow G(x) + x^{j} \cdot (x^{4} + x^{3} + x^{2} + x^{1} + 1)$$

CRC w Ethernecie

* Ethernet definiuje wielomian stopnia n = 32 równy:

$$G(x) = x^{32} + x^{26} + x^{23} + x^{22} + x^{16} + x^{12} + x^{11} + x^{10} + x^8 + x^7 + x^5 + x^4 + x^2 + x^1 + 1.$$

- * Wykrywa on między innymi:
 - pojedyncze błędy bitów,
 - nieparzystą liczbę pojedynczych błędów bitów,
 - ◆ dwa błędy bitów oddalonych o co najwyżej 2ⁿ 1,
 - * przekłamania ciągu bitów nie dłuższego od n.

Kody MAC (Message Authentication Code)

- Kod uwierzytelniający.
- * Cel: zapewnienie **integralności** wiadomości: trudno ją zmodyfikować tak, żeby uzyskać taki sam MAC.

- Kryptograficzne funkcje haszujące
 - + Funkcja *h*: funkcja haszująca, szybko obliczalna,
 - * h: ciąg bitów dowolnej długości → ciąg bitów długości d.
 - Przykładowo d = 160 dla MD5, d = 256 dla SHA-256.
 - + Dla dowolnego x znalezienie y, takiego że h(x) = h(y) jest obliczeniowo trudne.

- * Funkcję h można użyć do wykrycia błędów w transmisji (np. MD5 podawane wraz z plikiem na stronie).
- Jak wykorzystać h do uwierzytelniania?

Kody MAC (Message Authentication Code)

- Kod uwierzytelniający.
- Cel: zapewnienie integralności wiadomości: trudno ją zmodyfikować tak, żeby uzyskać taki sam MAC.

- Kryptograficzne funkcje haszujące
 - * Funkcja *h*: funkcja haszująca, szybko obliczalna,
 - * h: ciąg bitów dowolnej długości → ciąg bitów długości d.
 - Przykładowo d = 160 dla MD5, d = 256 dla SHA-256.
 - + Dla dowolnego x znalezienie y, takiego że h(x) = h(y) jest obliczeniowo trudne.

kolizja funkcji haszującej h

- * Funkcję h można użyć do wykrycia błędów w transmisji (np. MD5 podawane wraz z plikiem na stronie).
- Jak wykorzystać h do uwierzytelniania?

m = wiadomość

Pomysł 1: wyślij m, h(m)

m = wiadomość

Pomysł 1: wyślij m, h(m)

* **Problem:** Atakujący może wysłać *m'*, *h*(*m'*).

m = wiadomość

Pomysł 1: wyślij m, h(m)

* **Problem:** Atakujący może wysłać *m'*, *h*(*m'*).

Będziemy potrzebować sekretu s znanego nadawcy i odbiorcy.

m = wiadomość

s = sekret znany nadawcy i odbiorcy

Pomysł 2: wyślij m, h(s#m).

m = wiadomość

s = sekret znany nadawcy i odbiorcy

Pomysł 2: wyślij m, h(s#m).

- * **Problem:** Duża część funkcji h działa w sposób strumieniowy: mając h(x) można obliczyć h(x# y) nie znając x.
- * Atakujący może przechwycić oryginalny komunikat i wysłać odbiorcy m#m', h(s#m#m'), tj. dopisać m' na końcu.

m = wiadomość

s = sekret znany nadawcy i odbiorcy

Pomysł 3: wyślij m, h(m#s).

m = wiadomość

s = sekret znany nadawcy i odbiorcy

Pomysł 3: wyślij m, h(m#s).

- * Jeśli h działa w sposób strumieniowy i atakujący potrafi znaleźć m' takie że h(m') = h(m), to może wysłać m', h(m#s) nie znając klucza s.
- * Bezpieczeństwo takiego MAC jest co najwyżej tak dobre jak trudność znalezienia kolizji funkcji haszującej *h*.

Standard HMAC

```
m = wiadomość
```

s = sekret znany nadawcy i odbiorcy

- * **HMAC:** wyślij m, h(s#h(s#m)).
- Znalezienie kolizji funkcji haszującej nie implikuje od razu złamania bezpieczeństwa standardu MAC.
- * Wykorzystywany w protokołach szyfrujących (TLS, OpenVPN, ...), protokołach routingu dynamicznego, ...

Korekcja błędów

Jak korygować błędy w transmisji?

- * Kody detekcyjne + mechanizmy ARQ (wysyłania do skutku).
- Kody korekcyjne.

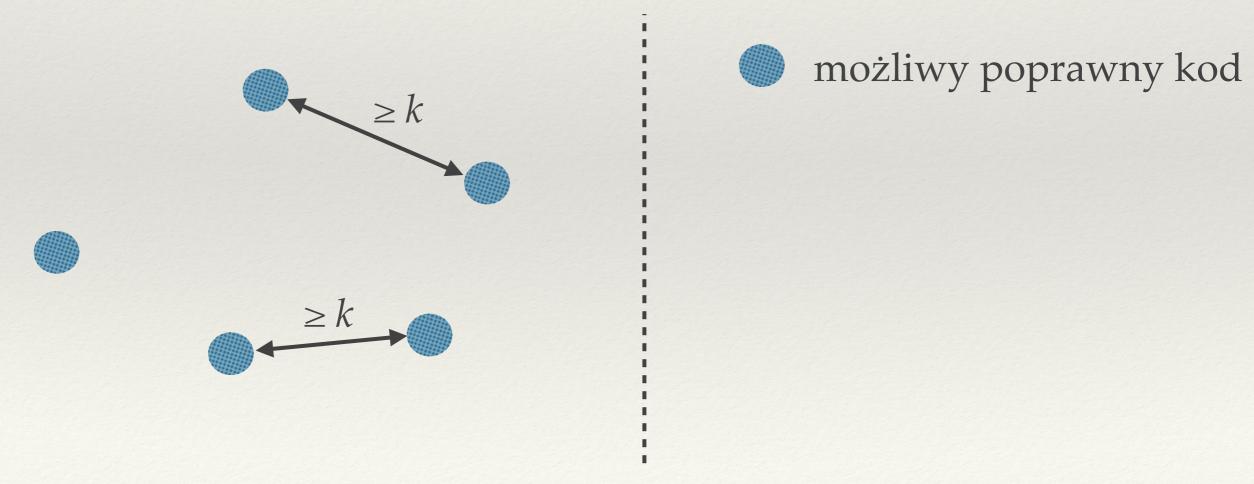
Kody (ogólnie)

(a,b)-kod: zamienia wiadomość długości b na kod o długości $a \ge b$.

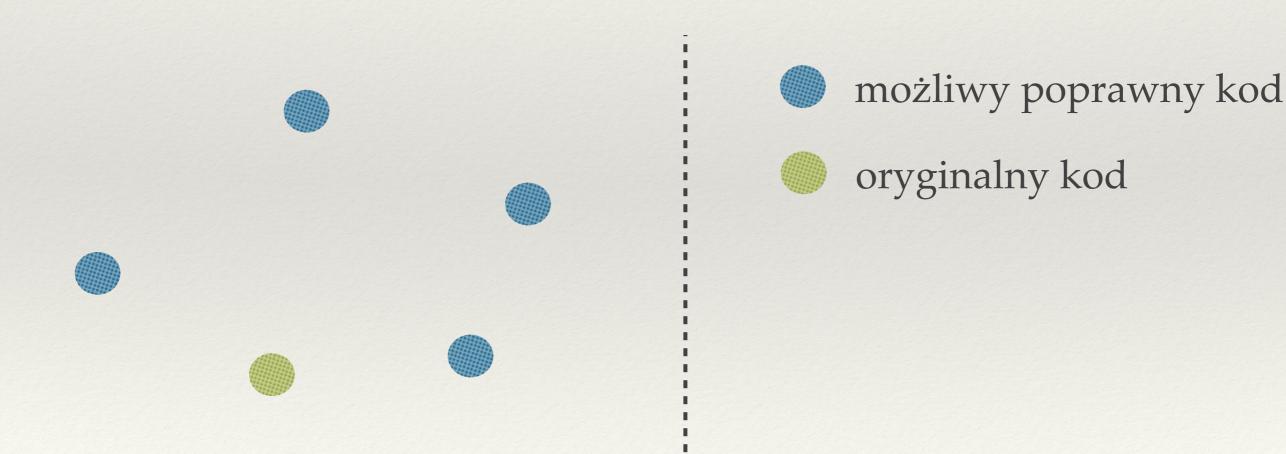
- * Przykład: bit parzystości dla ciągów 7-bitowych to (8,7)-kod.
- * Narzut kodu to *a/b*.

Odległość Hamminga dwóch kodów = minimalna liczba bitów, które musimy zmienić, żeby zmienić jeden kod w drugi.

- potrafimy wykryć do k-1 błędów pojedynczych bitów,
- * potrafimy skorygować do (k-1)/2 błędów pojedynczych bitów.

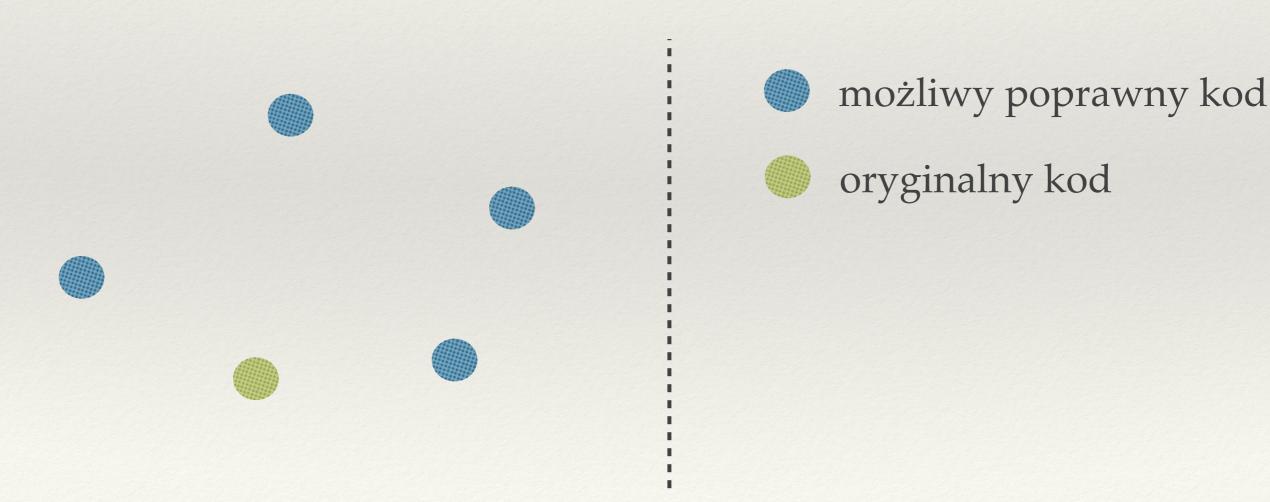
- potrafimy wykryć do k-1 błędów pojedynczych bitów,
- * potrafimy skorygować do (k-1)/2 błędów pojedynczych bitów.

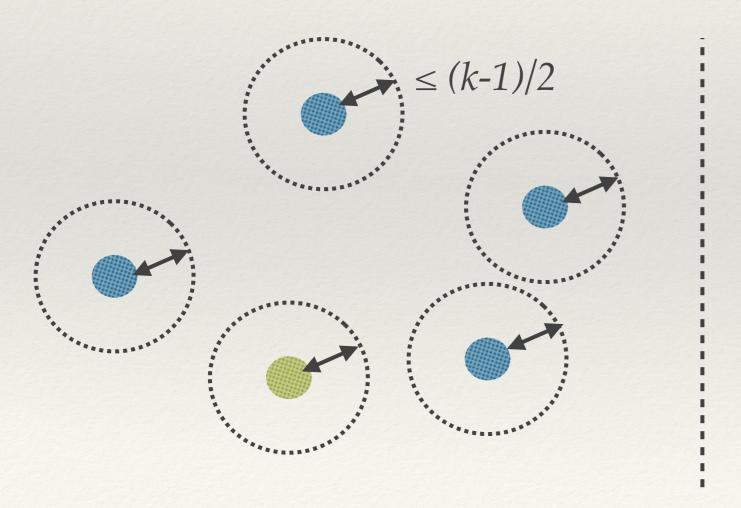
- potrafimy wykryć do k-1 błędów pojedynczych bitów,
- * potrafimy skorygować do (k-1)/2 błędów pojedynczych bitów.

- potrafimy wykryć do k-1 błędów pojedynczych bitów,
- * potrafimy skorygować do (k-1)/2 błędów pojedynczych bitów.

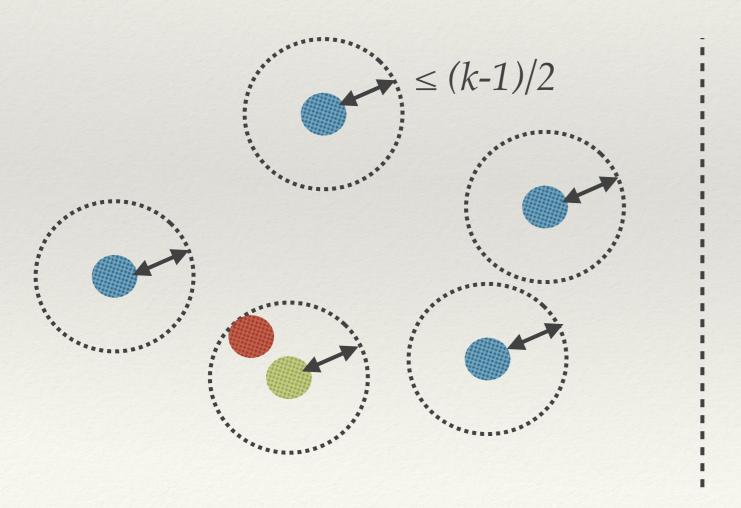

- * potrafimy wykryć do k-1 błędów pojedynczych bitów,
- * potrafimy skorygować do (k-1)/2 błędów pojedynczych bitów.

- możliwy poprawny kod
- oryginalny kod

- * potrafimy wykryć do k-1 błędów pojedynczych bitów,
- * potrafimy skorygować do (k-1)/2 błędów pojedynczych bitów.

- możliwy poprawny kod
- oryginalny kod
- zniekształcony kod

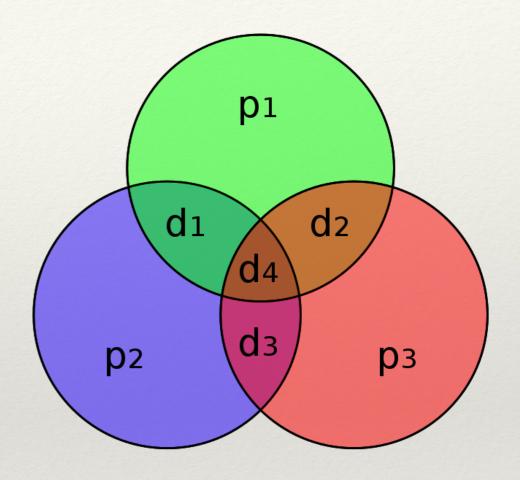
Przykład: (3,1)-kod

Kod o odległości Hamminga ≥ 3

- * Wykrywa przekłamanie 2 bitów.
- * Koryguje przekłamanie 1 bitu.
- * Jak zrobić taki kod?
 - * Naiwny pomysł: (3,1)-kod, gdzie każdy bit powtarzamy 3 razy.
 - + Czy da się lepiej?

Przykład: kodowanie Hamminga (7,4)

- * 4 bity danych: *d*₁, *d*₂, *d*₃, *d*₄
- 3 bity parzystości: p₁, p₂, p₃
 (każdy dla innych 3 bitów danych).
- Odległość Hamminga między dowolnymi dwoma kodami ≥ 3 (ćwiczenie).
- * Znacznie wyższa efektywność niż naiwny (3,1)-kod.

Obrazek ze strony https://en.wikipedia.org/wiki/Hamming(7,4)}

Szyfrowanie

Bezpieczna komunikacja

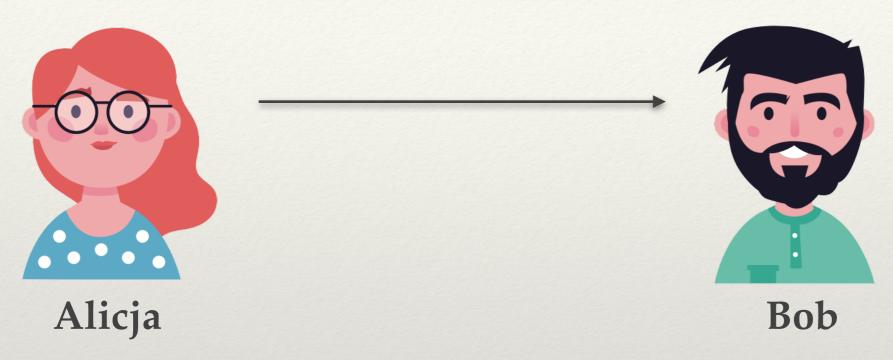
Cechy bezpiecznej komunikacji:

- Poufność = tylko Alicja i Bob wiedzą, co jest przesyłane.
- * Uwierzytelnianie = potwierdzanie tożsamości partnera.
- * **Integralność** = wykrywanie (złośliwych) zmian w przesyłanej wiadomości.

Alicja i Bob

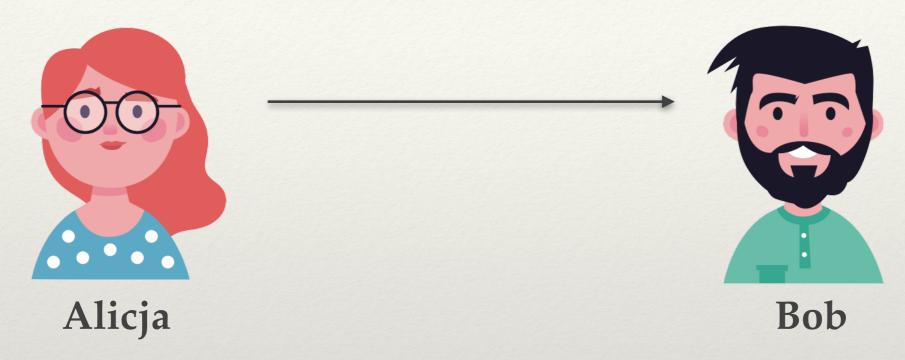
Alicja i Bob mogą reprezentować:

- komunikację między dwoma osobami,
- komunikację między fizyczną osobą a usługą (serwerem, bankiem),
- komunikację między dwiema usługami (np. wymiana tablic routingu między routerami).

zna funkcję szyfrującą E

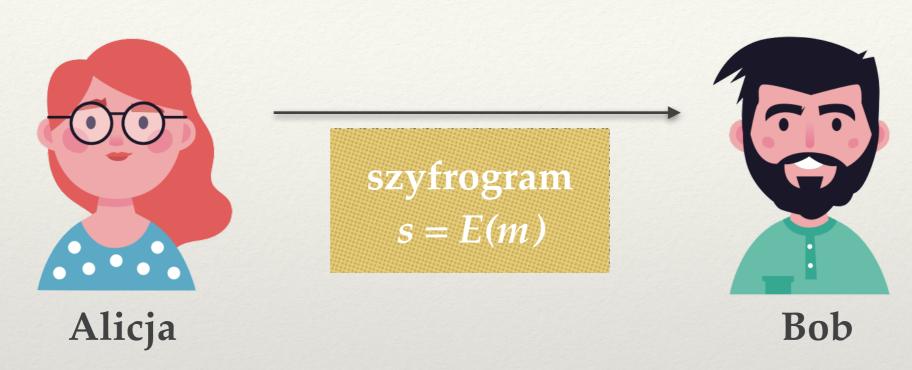
zna funkcję deszyfrującą $D=E^{-1}$

zna funkcję szyfrującą E

ma tekst jawny m

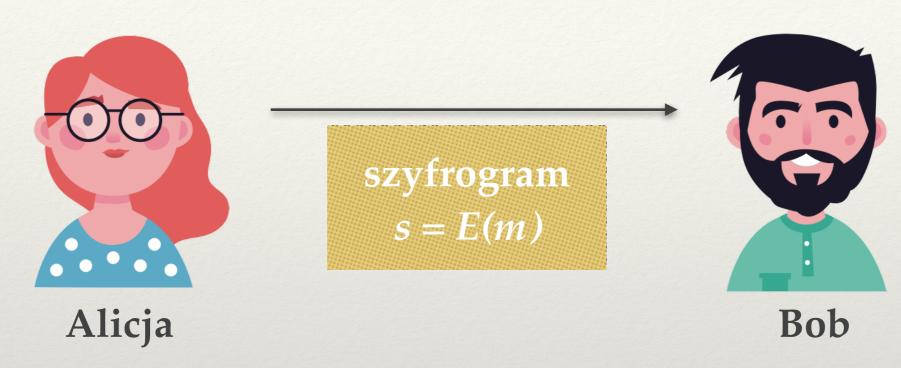
zna funkcję deszyfrującą $D=E^{-1}$

zna funkcję szyfrującą E

ma tekst jawny m

zna funkcję deszyfrującą $D = E^{-1}$

zna funkcję szyfrującą E

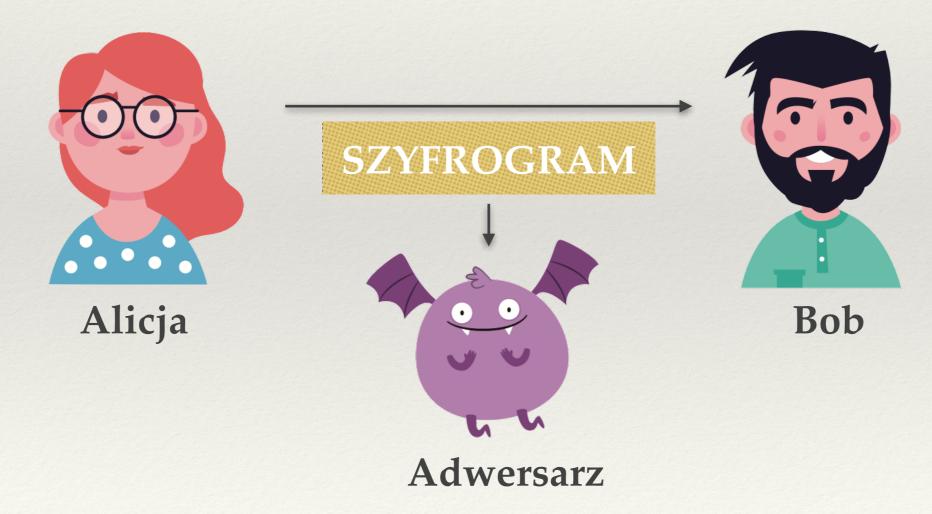
ma tekst jawny m

zna funkcję deszyfrującą $D=E^{-1}$

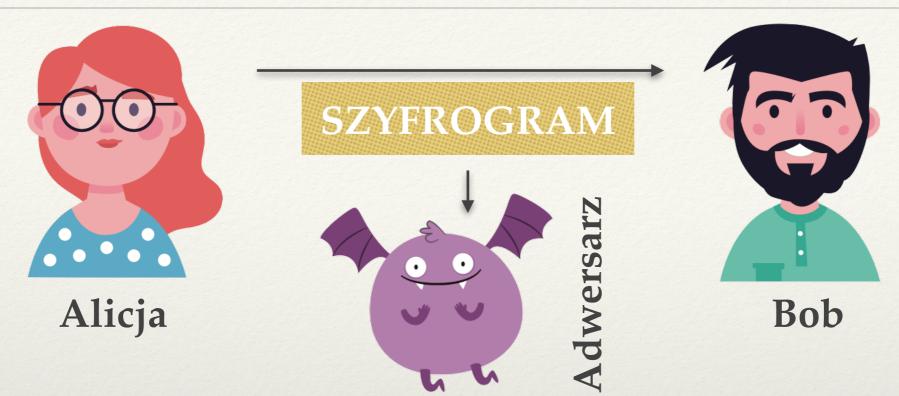
oblicza
$$D(s) = E^{-1}(E(m)) = m$$

Szyfry monoalfabetyczne (podstawieniowe)

- Funkcja E operuje na pojedynczych literach, przykładowo E zmienia literę a na r, b na x, ...
- * Szyfr Cezara: $E(a) = (a + 3) \mod 26$, ROT-13: $E(a) = (a + 13) \mod 26$.
- Czy taki szyfr jest bezpieczny?

Typy ataków

- * Atak z wybranym tekstem jawnym: jeśli adwersarz potrafi zmusić Alicję do wybrania określonego tekstu jawnego (np. "pchnąć w tę łódź jeża lub ośm skrzyń fig".
- * Atak ze znanym tekstem jawnym: jeśli adwersarz potrafi podglądnąć kilka par (tekst jawny, szyfrogram).
- ♦ Atak ze znanym szyfrogramem: jeśli adwersarz widzi tylko szyfrogramy
 → analiza statystyczna.

Algorytm i sekret

Szyfrowanie z tajnym algorytmem:

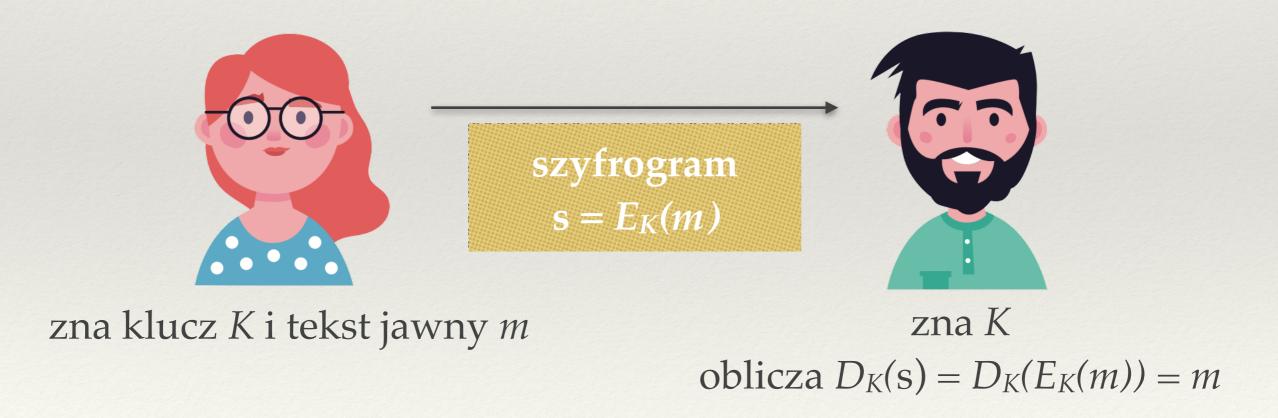
 Bezpieczeństwo szyfru opiera się (również) na tajności algorytmu szyfrowania.

Szyfrowanie z jawnym algorytmem i sekretem (kluczem)

- Algorytm jest jawny
- * Tajny jest pewien ciąg bitów (sekret / klucz)
- Analiza poprawności i bezpieczeństwa może być robiona publicznie.

Szyfrowanie symetryczne

- * Dany jest pewny publiczny algorytm E (np. DES, 3DES, AES, ...) parametryzowany kluczem K.
- * Dany jest algorytm deszyfrujący D parametryzowany kluczem K, taki że $D_K(E_K(m)) = m$ dla każdego tekstu jawnego m i klucza K.
- * Alicja i Bob ustalają pewien wspólny klucz *K*.

Przykład szyfrowania symetrycznego: One-Time Pad

One-Time Pad:

- * $E_K(m) = m \text{ xor } K$ (klucz musi być tak samo długi, jak tekst jawny).
- * $E_K = D_K$

Bezpieczeństwo:

- * Znając szyfrogram *s* ale nie znając *K*, nie dostajemy *żadnej* informacji poza długością tekstu jawnego *m*.
- * Ale: znając dowolną parę (m, s) możemy obliczyć klucz K.

Szyfrowanie symetryczne, cd.

- * Algorytm E to zazwyczaj złożenie wielu odwracalnych operacji bitowych (xor z częściami klucza, przesunięcia itp.)
- * Algorytm *D* to te odwrotności tych operacji wykonane w odwrotnej kolejności.
- * Funkcje E i D są szybko obliczalne.
- Siła kryptograficzna algorytmu zależy głównie od długości klucza (np. 56 bitów w przypadku DES, 128-256 dla AES).

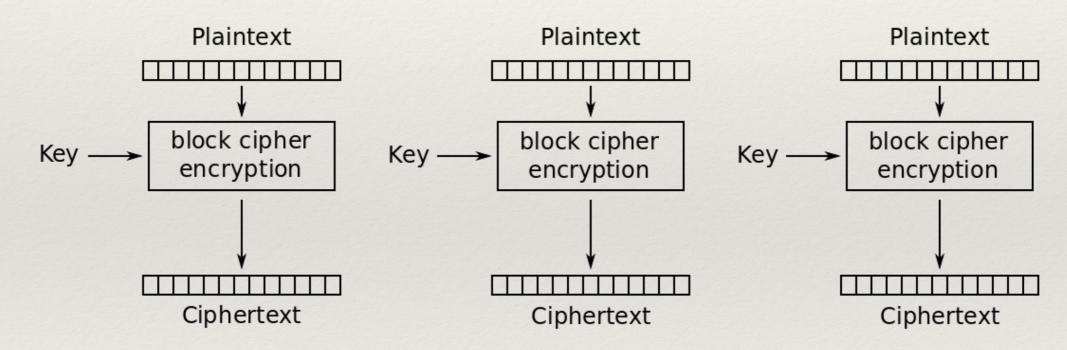
Długość klucza vs. długość wiadomości

- Algorytm szyfrowania symetrycznego zazwyczaj zakłada, że szyfrowana wiadomość ma określoną długość (DES: 64 bity, AES: 128 bitów).
- * Wiadomość dzielona na bloki takiego rozmiaru.
 - * Ostatni kawałek wiadomości: dopełniany do długości bloku.
 - Potencjalny problem: jak rozpoznać gdzie zaczyna się wypełnienie?

Wiele bloków (ECB)

ECB (Electronic codebook):

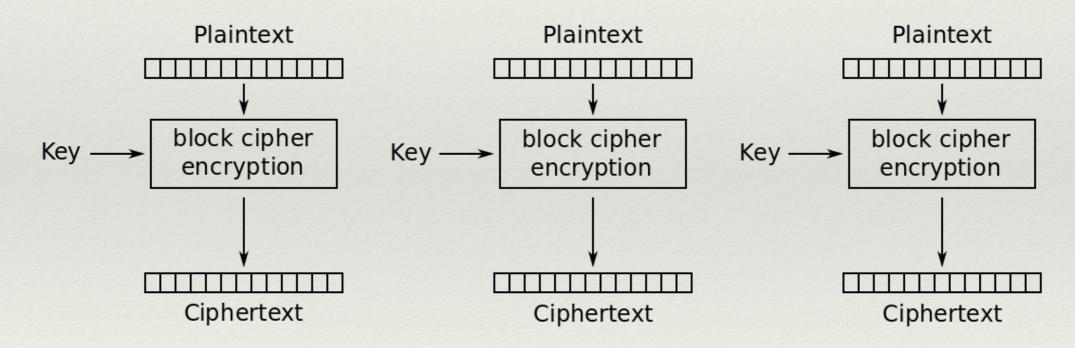
- * Każdy blok szyfrowany niezależnie (tym samym kluczem).
- ❖ Problem: Takie same bloki → takie same kawałki szyfrogramu.

Electronic Codebook (ECB) mode encryption

Wiele bloków (ECB + losowość)

- * Każdy blok szyfrowany niezależnie (tym samym kluczem):
- * Przed zaszyfrowaniem bloku m_i wylosuj r_i (takie że $|r_i| = |m_i|$).
- * Szyfrogram (*i*-ty blok) $s_i = E_K(m_i \text{ xor } r_i)$.
- * Wyślij szyfrogram i wszystkie r_i .
- Problem: dwukrotne zwiększenie wysyłanej wiadomości.

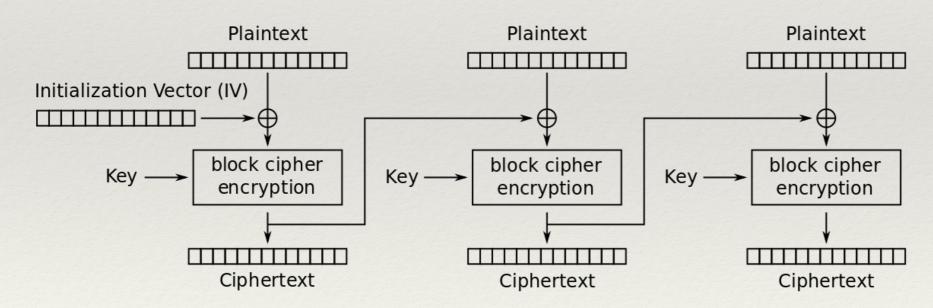
Electronic Codebook (ECB) mode encryption

Obrazek ze strony https://en.wikipedia.org/wiki/Block_cipher_mode_of_operation

Wiele bloków (CBC)

CBC (Cipher block chaining)

- * Wylosuj $r_1 = IV = wektor inicjujący.$
- * Pierwszy blok szyfrogramu jak poprzednio: $s_1 = E_K(m_1 \text{ xor } r_1)$.
- * Kolejne bloki szyfrogramu $s_i = E_K (m_1 \text{ xor } s_{i-1})$.
- Wyślij szyfrogram i IV

Cipher Block Chaining (CBC) mode encryption

Szyfrowanie symetryczne, cd.

- * **Główny problem:** jak ustalić wspólny klucz *K*?
- * Można przesłać innym kanałem (zabezpieczonym).
 - * Zazwyczaj niepraktyczne lub/i drogie.
- * Inne podejście: szyfrowanie asymetryczne do przesyłania klucza lub całej wiadomości (*na przyszłym wykładzie*).

Lektura dodatkowa

- * Kurose & Ross: rozdział 8.
- * Tanenbaum: rozdział 8.

Zagadnienia

- Jakie znasz typy kodów detekcyjnych? Do czego służą i jakie są między nimi różnice?
- * Jakie rodzaje błędów mają wykrywać kody detekcyjne? Z czego biorą się błędy przy przesyłaniu danych?
- Jak działa algorytm obliczania sum kontrolnych CRC?
- * W jaki sposób działa wykrywanie błędów przy sumie kontrolnej CRC?
- Do czego służą kody MAC? Co to jest HMAC?
- Jakie własności powinna mieć kryptograficzna funkcja skrótu?
- Jakie znasz metody korygowania błędów w transmisji?
- * Co to jest (*a*,*b*)-kod? Podaj przykład.
- * Co to jest odległość Hamminga? Jak wpływa na możliwość detekcji i korekcji błędów?
- Czym różni się poufność od integralności?
- Co to są szyfry monoalfabetyczne? Dlaczego łatwo je złamać?
- * Na czym polegają ataki z wybranym tekstem jawnym, znanym tekstem jawnym i znanym szyfrogramem?
- Czym szyfrowanie symetryczne różni się od asymetrycznego?
- Co to jest szyfrowanie one-time pad?
- * Na czym polega szyfrowanie blokowe? Czym różni się tryb ECB od CBC?